

παντού κυρίττει τὸ πὸς ἐσώθη
ἀπὸ τοῦ; μπράβου; κί αὐτὸς τυχαίως.

Γ'.

Τρέχουν καὶ γέροντες ἅν τρελλοὶ
γιά νά ἴδου τὸν Ὅμιλο
κί ἀπὸ τὸν κόσμον τὸν πολὺ
δὲν ἔβαρτε κορμίηλο.

Ἐκεὶ ὁ κάθε χορευτὴς
καὶ ναυτικοὶ χειρῶν,
τῶν Πρεσβυτέρων οἱ Γραμματεῖς;
καὶ τόσοι Φαρμακῶν.

Ἄερα πόνει καθαρὸ
κί ὁ Ἄρης δίχως ὄδου,
κί ἐτρόπωναν μίς ὄτὸ χορὸ
κί ὀλίγοι βαρκαδόροι.

Ἄφρων ἀκούεται φωνή:
«παιδιά, ἡ γέφυρα κουνεῖ,
κί ἂν γκρεμιθῆ καὶ πίστη,
τότε θεὸς σωρέσει!»

Πολλοὶ πηγαίνουν καὶ πολλὰ;
ἔστυν Παρασκευαῖα,
κί ἐκεῖνος γιά τὸ ἀφαλὲς
ἐγγύθουν τοὺς δίδει.

Καὶ τὸς ἐρήνη ὁ χορὸς
ἀντάξιος τῆς φήμης,
καὶ ξεφτυτρώνει ζωηρῶς
κί ὁ Ἰπουργὸς Ζητήμης.

Δ'.

Μάχη νύκτα... κοιμάται ἡ πλάσις,
δωδεκάτη καὶ πλέον σημαίνει,
καὶ τὰ φάρια ζυποῦν τῆς θαλάσσης
γιά νά μάθουν κί αὐτὰ τὴ συμβαίνει.

Βλέπω κόραξ, σὺγγους καὶ χήρας,
ποῦ δὲν λείπουν ποτὲ ἀπὸ μάλους,
καὶ ἔστας ἄκρας κυττῶ τῆς γειφίρας
ζαλισμένους μικροὺς καὶ μεγάλους.

Πῶς χορεύουν θαρροῦν σὲ βπτόρι
δίχως ἔάρτια, ρουγάρα, κοκέτιας,
καὶ πηγαίνουν κοντὰ εἰς τὴν πλώρη,
καὶ ἀρχίζουν νά κἀνουν ρουκέτιας.

Ἄπὸ κρότον ὀργάνου βουβῆ
τὸ βουὸ τῆς Καστέλλας καρσί,
λάμπουν φῶτα πολλὰ καὶ πυροί,
κί ὁ γιαιλὸς ἅν καθρέπτης γυαλίζει.

Τὰ παλὰ τῶν φοροῦν μερικοὶ
νὰ μὴν πάρουν συνόχη καὶ βῆχα,
βλοὶ πίνουν κονίχη καὶ ρακί,
κί ἡ Κρυσσὰ περπατεῖ μὲ τὴν Ψύχα.

Τῶν Φιλόπλων ὁ Πρόεδρος Πάλλης
τοῦ μαχίμου ἔγεται χορὸ,
ποῦ τὸν εἶχε σκεφθῆ πρὸ καιροῦ
μετὰ φέστας νὰ γίνῃ μεγάλης.

Ζήτω, Ζήτω, τοῦ λένε, κί ὁ Χρῆστος
χαίρειτῃ μειδιῶν εὐχαριστώσως,
καὶ τὰ φάρια τοῦ λέν τοῦ γιαιλοῦ
νὰ χορήγη τοῦ χρόνου ἄλλου.

Ε'.

Ὁ Ρῶα φωνάζει κί ἡ Ζοιρὴ χορεύεται καθ' ἑλληξ,
κί ἀρσενικῶν καὶ θηλυκῶν ἀνάβουν τὰ καντίλια.
Χορευτριῶν καὶ χορευτῶν γυρίζει τὸ κεφάλι
καὶ ἀγκαλιάζουν μερικοὶ κορμὶ κτυποῦσινεῖνα,
ἔταν ἐφίσητῃ ἔξαρνα δροσάτω μαστράλι
κί ἐθῶπεσε γλυκὰ γλυκὰ τοῦ Μαυροῦδῃ τὰ γένεια.

Ἐ! καὶ τοῦ χρόνου, Φιλοπλοῖ, μὲ πηρὴ καλὴ καρδιά,
καλὰ δικακεδάσαμε κί ἀπόψε, βρε παιδιά,
καὶ ἔστω ὁ χορὸς αὐτὸς λαμπρὸν θὰ εἶχε πέρας,
ἂν δὲν τὸν ἐτελείωνε ὁ Φασουλῆς τὸ τέρας.

Ἄφου ὁ Πρίγκηφ ἔφυγε, χωρὶς ἑμιλιὰ νὰ πῆ,
ἐνὸς βαρκαρῆ ἀρπαξῆ τὸ δυνάτὸ κουπί,
καὶ σεβασθεῖς τὸν Πρόεδρον καὶ πᾶν τ' ὄρατον φύλον
πολλῶν Φιλόπλων ἔλυσε τὸν ἀφαλὸ ὄτὸ ξύλον.

Ἄγγελμα σημαντικὸν καὶ πολὺ ἐξαφνικόν.

Ἐστὸ φύλλον τὸ ἐρχόμενον μετὰ πομπῆς ἐξάλλου
θὰ γίνουτὰ ἐγκανία τοῦ οἴκου τοῦ μεγάλου,
ποῦ κατ' αὐτὰς ὄτὸ Φάληρον καὶ ὁ Ρωμὸς θὰ κτίσῃ,
καὶ ἴσως κί ὁ Προθυπουργὸς τὴν τελευταίην τιμῆσ,
ἄλλ' ἴσως καὶ τὸν Ἄνακτα ὁ Φασουλῆς καλέσῃ
τὸν λίθον τὸν θεμέλιον αὐτὸς νὰ καταθέσῃ.

Καὶ ὀλίγαις ποικιλίαις, μ' ἄλλους λόγους ἀγγελίαις.

Ὁ προσφιλεὶς Εὐθύμιος, ὁ Βαλλιαντῆς ἔτοι,
ποῦ νύκτα ἕμερα κατὰλειστος ὄτὸ σπῆτι
κί οὐδὲ παποῦσιτσα ἔλασνε ὄτὸ ἔλα καὶ ὄτὸ σῆρε,
ἐξετασθεῖς ὄτὰ Νομικὰ λίαν κελῶς ἐπῆρε,
τῆς ἐμφριβοῦς μελέτης τοῦ ἀντάξιου βασιτεῖον,
καὶ δίκας τοῦ εὐχῆσθμεν καὶ ρόδιον τὸν βίον.

Ὅποιος ἀσκήσῃ ἀπὸ σῆς ἐπιθῆμαι νὰ πάρῃ
μαπαστοῦνη πρώτης τάξεως κί ἀπὸ γερὸ πριναίρι,
ποῦ τὰ τιμᾶ κί ὁ Πρίγκηφ μας Γεώργιος πολὺ
καὶ ἔστος Ἰάπωνας μ' αὐτὰ ἐπέσπειρε τὸν τρῶμον,
τοῦ Τσαλαπάτη τὸ λαμπρὸν Κατάστημα πουλεῖ,
ποῦ ἔστος Αἰδολοῦ, ὡς γνωστέον, εὐρίσκειται τὸν δρόμον.

Ὁ Ῥωμὸς γνωστὸν οὐκ ἴκανο — πῶς ὄτὸ σπῆτι μου ἀνέθη.
ἐστὴν Νεάπολιν ἀπάνω — κί ἀπὸ τοῦδε συναρῆται
μὲ ξενοδοχεῖο ἔσθη, — ἔσθ' ὄτὸ Λόδο τρεῖς ὄτὸ ἔσθη.

μὲ Ἰημετον, μὲ μὲν ἄνδρα, — μὲ μὲν ἄνδρα οἰκοδομή,
καὶ μὲν χήρα δίχως ἄνδρα, — πούταν ἄλλοτε μαρμῆ.